

Spirytyzm w punktach

Co objawia?

Objawia nowe i bardziej dogłębne idee na temat Boga, wszechświata, ludzi, Duchów i praw, które rządzą naszym życiem.

Objawia także kim jesteśmy, skąd przychodzimy, dokąd idziemy, cel ziemskiej egzystencji oraz przyczynę bólu i cierpienia.

Jaki jest jego wymiar?

Przynosząc nowe koncepcje dotyczące człowieka i wszystkiego, co go otacza, Spirytyzm odnosi się do wszystkich dziedzin wiedzy, działań i zachowania ludzi. Rozpoczyna tym samym nową erę w dziejach ludzkości.

Może być badany, analizowany i praktykowany we wszystkich podstawowych aspektach życia: naukowym, filozoficznym, religijnym, etycznym, moralnym, edukacyjnym i społecznym.

Jakie są podstawowe punkty jego nauki

Bóg jest najwyższą inteligencją, pierwszą przyczyną wszechrzeczy. Jest wieczny, niezmienny, niematerialny, jedyny, wszechmocny, w najwyższym stopniu sprawiedliwy i dobry.

Bóg stworzył wszechświat w skład, którego wchodzi istoty rozumne i nierozumne, ożywione i nieożywione, materialne i niematerialne.

Poza światem materialnym zamieszkiwanym przez wcielone Duchy, czyli ludzi, istnieje też świat duchowy, miejsce przebywania Duchów pozbawionych ciała.

We wszechświecie istnieją inne światy zamieszkałe przez istoty o różnym poziomie ewolucji: równe nam, a także te bardziej lub mniej rozwinięte niż ludzie.

Wszystkie prawa natury są prawami boskimi, gdyż to Bóg jest ich twórcą. Dotyczy to zarówno praw fizycznych jak i

moralnych.

Człowiek jest Duchem wcielonym w materialne ciało. Ciało duchowe jest półmaterialną powłoką, która łączy Ducha z jego ciałem materialnym.

Duchy są inteligentnymi istotami stworzenia. Stanowią część świata duchowego, który jest wieczny.

Duchy w momencie stworzenia są proste i nieświadome. Ewoluuja intelektualnie i moralnie przechodząc ze stopni niższych na wyższe aż do osiągnięcia doskonałości, gdy mogą już cieszyć się wiecznym szczęściem.

Duchy zachowują swoją indywidualność przed, podczas i po każdym wcieleniu.

Duchy reinkarnują się tyle razy, ile jest to konieczne, aby mogły się udoskonalać.

Duchy ciągle ewoluują. W ich licznych egzystencjach cielesnych mogą pozostać bezczynne, lecz nigdy się nie cofają. Szybkość ich postępu intelektualnego i moralnego zależy od ich wysiłku skierowanego ku osiągnięciu doskonałości.

Duchy należą do różnych grup zależnie od stopnia doskonałości, który osiągnęły: Duchy czyste, które osiągnęły najwyższy stopień doskonałości; Duchy dobre, u których dominuje pragnienie dobra; Duchy niedoskonałe, które charakteryzuje brak wiedzy, skłanianie się ku złu i niższym instynktom.

Relacje między Duchami i ludźmi są stałe i istnieją od zawsze. Dobre Duchy nakłaniają nas do czynienia dobra, wspierają nas w trudach naszego życia i pomagają nam je znosić z odwagą i rezygnacją. Duchy złe natomiast zachęcają nas do czynienia zła.

Jezus jest przewodnikiem duchowym i wzorem do naśladowania dla całej ludzkości. Nauki, które wprowadzał w życie, są najczystszy wyrazem praw Boskich.

Nauki Chrystusa zawarte w Ewangelii są przewodnikiem w ewolucji wszystkich ludzi, a ich stosowanie w życiu jest rozwiązaniem dla wszystkich ludzkich problemów i celem, który cała ludzkość ma kiedyś osiągnąć.

Człowiek ma wolną wolę, by działać, jednak musi ponosić konsekwencje swych czynów.

W przyszłym życiu ludzie doświadczą trosk lub radości zależnych od tego, czy postępowali w zgodzie z prawem Boskim.

Modlitwa jest aktem uwielbienia Boga. Jest wpisana w prawo naturalne i wynika z wrodzonego przeczucia, które człowiek w

sobie nosi, tak samo jak wrodzona jest w nim idea istnienia Boga.

Modlitwa czyni człowieka lepszym. Ten, kto modli się z żarliwością i zaufaniem z większą siłą opiera się zachętom do czynienia zła. Bóg wysyła dobre Duchy, żeby mu towarzyszyły i pomagały. To pomoc, której nigdy nie odmawia, jeśli człowiek prosi o nią szczerze.

Wcielanie zasad spirytyzmu w życie

Każde wcielanie w życie zasad spirytystycznych jest bezinteresowne zgodnie z zasadą moralną Ewangelii: „Darmo otrzymaliście, darmo dawajcie.”

Praktyka spirytystyczna jest realizowana z prostotą, bez żadnych zewnętrznych manifestacji według chrześcijańskiej zasady, która mówi, że Bóg ma być uwielbiany w duszy i w prawdzie.

W Spirytyzmie nie ma kapłanów. Na zebraniach i w praktykach spirytystów nie używa się ołtarzy, ikon, ozdób, świec, procesji, sakramentów, przyznawania odpustów, napojów alkoholowych lub halucynogennych, kadzideł, dymu, talizmanów, amuletów, horoskopów, kart, piramid, kryształów, ani innych obiektów rytualnych lub formy kultu zewnętrznego.

Spirytyzm nie narzuca swoich reguł. Zaprasza zainteresowanych, którzy pragną go poznać, aby poddali jego prawa ocenie rozumu, zanim je zaakceptują.

Możliwość bycia medium, która pozwala na komunikację między Duchami i ludźmi, jest jedną ze zdolności, które ludzie posiadają od urodzenia i nie zależy od religii i sposobu życia, które są im bliskie.

Działalność mediów spirytystycznych prowadzona jest jedynie w oparciu o zasady Spirytyzmu i zgodnie z etyką chrześcijańską.

Spirytyzm szanuje wszystkie religie i doktryny, docenia wysiłki w czynieniu dobra oraz pracuje dla braterstwa i pokoju między narodami i ludźmi niezależnie od ich rasy, koloru, narodowości, wiary, czy miejsca w hierarchii kulturalnej i socjalnej. Przyznaje jednocześnie, że *„prawdziwym dobrym człowiekiem jest ten, który postępuje zgodnie z prawem sprawiedliwości, miłości i dobroczynności w swej najszlachetniejszej postaci.”*

Narodzić się, umrzeć, odrodzić ponownie i wciąż się rozwijać –

takie jest prawo

*Nie ma trwałej wiary ponad tą, która potrafi stawić czoła
rozumowi we wszystkich wiekach ludzkości*

Bez miłosierdzia nie ma zbawienia

*Zapoznanie się z dziełami Allana Kardeca jest niezbędne dla
dobrego zrozumienia Filozofii Spirytystycznej*